

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2023. július 13.*

„Előzetes döntéshozatal – Szellemi tulajdon – Szerzői jogok az információs társadalomban – 2001/29/EK irányelv – 3. cikk – A nyilvánossághoz közvetítés joga – Az 5. cikk (2) bekezdésének b) pontja – A »magáncélú másolásra« vonatkozó kivétel – »Internet Protocol Television« (IPTV) szolgáltatás nyújtója – Védelem alatt álló tartalmakhoz a jogosultak engedélye nélküli hozzáférés – Online videófelvevő – Felvételtől történő visszajátszás – Deduplikációs technika”

A C-426/21. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság, Ausztria) a Bírósághoz 2021. július 13-án érkezett, 2021. május 27-i határozatával terjesztett elő

az **Ocilion IPTV Technologies GmbH**

és

a **Seven.One Entertainment Group GmbH,**

a **Puls 4 TV GmbH & Co. KG**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: A. Arabadjiev tanácselnök, L. Bay Larsen, a Bíróság elnökhelyettese, az első tanács bírájaként eljárva, M. Ilešič, A. Kumin és I. Ziemele (előadó) bírák,

főtanácsnok: M. Szpunar,

hivatalvezető: D. Dittert egységvezető,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2022. június 21-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az Ocilion IPTV Technologies GmbH képviseletében P. Burgstaller Rechtsanwalt,

* Az eljárás nyelve: német.

- a Seven.One Entertainment Group GmbH és Puls 4 TV GmbH & Co. KG képviselőjében M. Boesch Rechtsanwalt,
- az Európai Bizottság képviselőjében J. Samnadda és G. von Rintelen, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2022. december 15-i tárgyaláson történt meghallgatását követően, meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2001. L 167., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.; helyesbítések: HL 2008. L 314., 16. o.; HL 2014. L 10., 32. o.) 3. cikke (1) bekezdésének és 5. cikke (2) bekezdése b) pontjának az értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet az Ocilion IPTV Technologies GmbH (a továbbiakban: Ocilion), valamint a Seven.One Entertainment Group GmbH és a Puls 4 TV GmbH und Co. KG (a továbbiakban együtt: Seven.One és társai) között egy olyan zárt hálózatú internetes televíziós szolgáltatásnak (Internet Protocol Television, IPTV) az Ocilion által a kereskedelmi ügyfelei számára történő rendelkezésre bocsátása tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amelynek segítségével a végfelhasználók számára olyan televízióműsor-tartalmat sugároztak, amelynek jogait a Seven.One és társai birtokolják.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2001/29 irányelv (4), (9), (10), (21), (23), (27), (31) és (44) preambulumbekzdése értelmében:
  - „(4) A szerzői jog és a szomszédos jogok szabályozási kereteinek harmonizálása a jogbiztonság növekedése, illetve a szellemi tulajdon magas szintű védelme révén jelentős erőforrásokat mozgósít az alkotó és újító tevékenységek – egyebek között a hálózati infrastruktúra – fejlesztésére, hozzájárulva ezáltal az európai ipar fejlődéséhez és fokozódó versenyképességéhez, mind a tartalomszolgáltatás és az információtechnológia területén, mind általában az ipari és kulturális szektorban. Ez elősegíti a munkahelyek megőrzését, továbbá hozzájárul a munkahelyteremtéshez.
- [...]
- (9) A szerzői jog és szomszédos jogok harmonizációjának a magas szintű védelemből kell kiindulnia, tekintve hogy ezek a jogok elengedhetetlenek a szellemi alkotáshoz. Az általuk nyújtott védelem hozzájárul az alkotó tevékenység fenntartásához és fejlődéséhez a szerzők, az előadóművészek, az előállítók és a fogyasztók, valamint a kultúra, az ipar és a nagyközönség érdekében. A szellemi tulajdon ennek megfelelően a tulajdon részeként nyert elismerést.

(10) Ahhoz, hogy a szerzők és előadóművészek a jövőben is alkotó és művészi tevékenységet folytathassanak, műveik felhasználásáért megfelelő díjazásban kell, hogy részesüljenek ugyanúgy, mint a producerek annak érdekében, hogy a művek pénzügyi háttérét biztosítani tudják. Az olyan termékek előállítása, mint a hangfelvételek, a filmek vagy a multimédia-termékek, illetve az olyan szolgáltatások nyújtása, mint a lehívásra történő hozzáférhetővé tétel, jelentős befektetést igényelnek. A megfelelő díjazás biztosításához, illetve a befektetés kielégítő mértékű megtérüléséhez a szellemi tulajdonjogok megfelelő szintű védelme szükséges.

[...]

(21) Ennek az irányelvnek meg kell határoznia az egyes kedvezményezettek tekintetében a többszörözési jog hatálya alá tartozó cselekmények körét. Ennek a közösségi vívmányokkal összhangban kell történnie. A belső piacon belüli jogbiztonság biztosítása érdekében e cselekmények fogalmát tágan kell meghatározni.

[...]

(23) Ennek az irányelvnek harmonizálnia kell a szerzők nyilvánossághoz közvetítéshez való jogát. Ezt a jogot olyan tágan kell értelmezni, hogy lefedjen minden olyan nyilvánossághoz közvetítést, amikor a nyilvánosság nincs jelen a közvetítés kiindulópontjául szolgáló helyszínen. Ez a jog magában kell, hogy foglalja a művek bármilyen vezetékes vagy vezeték nélküli közvetítését, illetve továbbközvetítését, ideértve a sugárzást is. E jog más cselekményekre nem vonatkozik.

[...]

(27) A közvetítést lehetővé tevő, illetve azt megvalósító fizikai eszközök rendelkezésre bocsátása önmagában nem minősül az ezen irányelv értelmében vett közvetítésnek.

[...]

(31) Megfelelő egyensúlyt kell biztosítani a jogosultak különböző csoportjainak, valamint a jogosultak és a védelemben részesülő művek és teljesítmények felhasználói csoportjainak jogai és érdekei között. A jogok tekintetében a tagállamok által megállapított kivételeket és korlátozásokat az új elektronikus környezet fényében felül kell vizsgálni. Az egyes engedélyköteles cselekményekre vonatkozó kivételek és korlátozások terén fennálló különbségek közvetlen negatív hatást gyakorolnak a belső piac működésére a szerzői jog és szomszédos jogok terén. Ezek a különbségek a művek határokon átnyúló felhasználása, illetve a határokon átnyúló tevékenységek továbbfejlődésének következtében még erőteljesebbé válhatnak. A belső piac megfelelő működésének biztosítása érdekében ezeket a kivételeket és korlátozásokat egységesebben kell meghatározni. A harmonizáció mértékét az határozza meg, hogy az adott kivételek és korlátozások hogyan hatnak a belső piac zavartalan működésére.

[...]

(44) Az ebben az irányelvben foglalt kivételek és korlátozások alkalmazása során a nemzetközi kötelezettségekkel összhangban kell eljárni. E kivételek és korlátozások nem alkalmazhatók oly módon, hogy az károsítsa a jogosult jogos érdekeit vagy sérelmes legyen a mű rendes felhasználására. E kivételek és korlátozások tagállami szabályozásának tükröznie kell különösen azt a fokozott gazdasági hatást, amelyet e kivételek és korlátozások az új elektronikus környezetben előidézhetnek. Ennélfogva egyes kivételek és korlátozások terjedelmét a védelem alatt álló művek és más teljesítmények egyes újszerű felhasználásai tekintetében akár szűkebben is meg lehet határozni.”

4 A 2001/29 irányelvnek „A többszörözési jog” című 2. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok biztosítják a közvetett vagy közvetlen, ideiglenes vagy tartós, bármely eszközzel vagy formában, egészben vagy részben történő többszörözés engedélyezésének, illetve megtiltásának kizárólagos jogát:

a) a szerzők számára műveik tekintetében;

[...]

e) a műsorsugárzó szervezetek számára műsoraik rögzítése tekintetében függetlenül attól, hogy a műsor közvetítése vezeték útján vagy vezeték nélkül történik, ideértve a kábelen keresztül vagy műhold útján történő közvetítést is.”

5 Ezen irányelvnek „A művek nyilvánossághoz közvetítésének, valamint a védelem alatt álló egyéb teljesítmények nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tételének joga” című 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok a szerzők számára kizárólagos jogot biztosítanak műveik vezetékes vagy vezeték nélküli nyilvánossághoz közvetítésének engedélyezésére, illetve megtiltására, beleértve az oly módon történő hozzáférhetővé tételt is, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg.

(2) A tagállamok biztosítják a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tétel engedélyezésének, illetve megtiltásának kizárólagos jogát akár vezetékes akár vezeték nélküli, illetve oly módon történő hozzáférhetővé tétel esetében is, amikor a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg:

[...]

d) a műsorsugárzó [szervezetek] számára műsoraik rögzítése tekintetében függetlenül attól, hogy a műsor közvetítése vezeték útján vagy vezeték nélkül történik, ideértve a kábelen keresztül vagy műhold útján történő közvetítést is.”

[...]”

6 Az említett irányelvnek a „Kivételek és korlátozások” című 5. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az olyan, 2. cikkben említett időleges többszörözési cselekmények, amelyek járulékos vagy közbenső jellegűek, valamely műszaki eljárás elválaszthatatlan és lényeges részét képezik, és amelyeknek kizárólagos célja, hogy lehetővé tegyék egy mű vagy más védelem alatt álló teljesítmény

a) hálózaton harmadik személyek között közvetítő szolgáltató által végzett átvitelét,

vagy

b) jogszerű felhasználását,

és önálló gazdasági jelentőséggel nem bírnak, a 2. cikkben szabályozott többszörözési jog alól kivételt képeznek.

(2) A tagállamok a 2. cikkben szabályozott többszörözési jog alól kivételeket, illetve korlátozásokat állapíthatnak meg a következő esetekben:

[...]

b) bármely hordozóra természetes személy által magáncélra, kereskedelmi célt közvetlenül vagy közvetve sem szolgáló többszörözés tekintetében, feltéve, hogy a jogosultak méltányos díjazásban részesülnek, amelynek meghatározásánál figyelembe kell venni, hogy az érintett művel vagy más védelem alatt álló teljesítménnyel kapcsolatban alkalmaztak-e a 6. cikkben meghatározott műszaki intézkedést;

[...]

(5) Az (1), a (2), a (3) és a (4) bekezdésben foglalt kivételek és korlátozások kizárólag olyan különös esetekben alkalmazhatók, amelyek nem sérelmesek a mű vagy más, védelem alatt álló teljesítmény rendes felhasználására, és indokolatlanul nem károsítják a jogosult jogos érdekeit.”

Az osztrák jog

7 Az 1936. április 9-i Urheberrechtsgesetz (a szerzői jogról szóló törvény, BGBl. 111/1936.) alapügyre alkalmazandó változatának (a továbbiakban: UrhG) 15. §-a az alábbiak szerint rendelkezik:

„A szerzőnek kizárólagos joga van a mű ideiglenes vagy tartós többszörözésére, függetlenül az alkalmazott eljárástól és a többszörözött mennyiségtől.”

8 Az UrhG 17. §-a (1) bekezdésének szövege a következő:

„A szerzőt illeti meg a mű sugárzás útján vagy hasonló módon való továbbításának kizárólagos joga.”

9 Az UrhG 18a. §-ának (1) bekezdése értelmében:

„A szerző kizárólagos joggal rendelkezik a mű közönség számára való – vezetékes vagy vezeték nélküli – hozzáférhetővé tétele felett, oly módon, hogy a hozzáférés helyét és idejét szabadon választhatja meg.”

10 Az UrlG 42. §-a értelmében:

„[...]

(4) Bármely természetes személy az (1) bekezdésben említettektől eltérő hordozókon a műről másolatot készíthet magáncélra, ha kereskedelmi célt közvetlenül vagy közvetve sem szolgál.

(5) A (6) és (7) bekezdésre is figyelemmel, a többszörözés nem saját használatra vagy magáncélra történik, ha arra azért kerül sor, hogy a művet a többszörözött példány révén a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tegyék, illetve ha az e célra használt mintát a nyilvánosság számára nyilvánvalóan jogellenes módon állították elő vagy tették hozzáférhetővé. A saját használatra vagy magáncélra előállított példányok nem használhatók fel a mű nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tételére.

[...]”

11 Az UrhG 76a. §-a értelmében:

„(1) Bárki, aki műsorsugárzás útján vagy hasonló módon hangokat vagy képeket sugároz (17. § szerinti műsorsugárzó szervezet), a törvényben meghatározott korlátok között kizárólagos joggal rendelkezik arra, hogy a műsort egy másik adóállomáson egyidejűleg sugározza, és azt a 18. § (3) bekezdése értelmében vett nyilvánossághoz közvetítés céljára használja fel olyan helyiségekben, amelyek belépti díj ellenében hozzáférhetők a nyilvánosság számára; a műsorsugárzó szervezetnek továbbá kizárólagos joga van műsor kép- vagy hanghordozón (különösen fénykép formájában) történő rögzítésére, többszörözésére, terjesztésére és a nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tétel céljából történő felhasználására. Többszörözésnek minősül továbbá a kép- vagy hanghordozó segítségével megvalósított közvetítésnek egy másik adathordozóra történő átvitele céljából történő felhasználása is.

(2) Az (1) bekezdés megsértésével többszörözött vagy terjesztett kép- vagy hanghordozók nem használhatók sugárzásra vagy nyilvánossághoz közvetítésre.

(3) Bármely természetes személy magáncélú használatra, ha az közvetlenül és közvetve sem szolgál kereskedelmi célt, kép- vagy hanghordozóra rögzítheti és többszörösítheti a sugárzott műsort. [...]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

12 Az osztrák jog szerinti Ocilion társaság kereskedelmi ügyfeleknek – többek között például telefonhálózat- vagy villamosenergiahálózat-üzemeltetőknek, vagy olyan létesítményeknek, mint a szállodák vagy stadionok (a továbbiakban: hálózatüzemeltetők) – nyújt IPTV-szolgáltatást, amely kizárólag a hálózat végfelhasználói (akik természetes személyek), azaz a hálózatüzemeltetők ügyfelei számára hozzáférhető. E szolgáltatás, amely többek között azon televíziós műsorokra vonatkozik, amelyek tekintetében a Seven.One és társai rendelkeznek

- továbbközvetítési jogokkal, telephelyi (*on-premise*) megoldás segítségével valósul meg, amelynek révén az Ocilion a hálózatüzemeltetők rendelkezésére bocsátja a szükséges hardvereket és szoftvereket, amelyeket ezen üzemeltetők kezelnek, de ezek tekintetében a műszaki segítséget ő biztosítja, vagy pedig felhőalapú (*cloud*) tárolási megoldás révén, amelyet közvetlenül az Ocilion kezel.
- 13 Az Ocilion említett szolgáltatása nemcsak a Seven.One és társai televíziós műsorainak egyidejű továbbközvetítését teszi lehetővé, hanem azt is, hogy e műsorokat online videófelvevőről, felvételtől megtekintsék. Lehetővé teszi a végfelhasználó, azaz a hálózatüzemeltető ügyfele által kiválasztott adott műsor, valamint több műsor egyszeri rögzítését, és azok az érintett műsorok eredeti közvetítését követő hét napon belül tekinthetők meg felvételtől.
  - 14 Függetlenül attól, hogy telephelyi megoldásról vagy felhőalapú tárolási megoldásról van-e szó, a gyakorlatban a rögzítést a végfelhasználó kezdeményezi, aki maga aktiválja az online rögzítési funkciókat, és választja ki a rögzítendő tartalmat. Amint a programot az első felhasználó kiválasztotta, a rögzített műsort az összes többi olyan felhasználó rendelkezésére bocsátják, aki meg kívánja tekinteni a rögzített tartalmat. Ennek során egy deduplikációs folyamat segítségével elkerülhető, hogy több másolatot készítsenek az egyforma felvételeket beállító ügyfelek, és a rögzített tartalomhoz való hozzáférést az Ocilion az egyes felhasználókkal egyedileg közölt hivatkozási szám segítségével biztosítja.
  - 15 A telephelyi megoldás keretében az Ocilion és a hálózatüzemeltetők között létrejött keretmegállapodások kimondják, hogy ez utóbbiaknak saját eszközeikkel kell biztosítaniuk, hogy ők és ügyfeleik megfelelő jogokkal rendelkezzenek az általuk hozzáférhetővé tett valamennyi tartalom tekintetében.
  - 16 Mivel a Seven.One és társai nem járultak hozzá a televíziós műsoraiknak az Ocilion által kínált szolgáltatás útján történő közvetítéséhez, úgy vélik, hogy e szolgáltatás azon tartalmak engedély nélküli továbbközvetítésének felel meg, amelyek felett kizárólagos jogokkal rendelkeznek. Ezenkívül arra hivatkoznak, hogy a telephelyi rögzítés működési módja alapján nem állapítható meg, hogy az azok eredményeként létrejövő másolatokat az UrhG 42. §-ának (4) bekezdése, valamint 76a. §-ának (3) bekezdése értelmében a „magáncélú másolásra” vonatkozó kivétel körébe tartozónak kell tekinteni.
  - 17 E körülmények között a Seven.One és társai ideiglenes intézkedés iránti kérelmet nyújtottak be annak érdekében, hogy az Ociliont eltiltsák attól, hogy műsoraik tartalmát az ügyfelei rendelkezésére bocsássa, vagy az ilyen műsorokat engedélyük nélkül többszörözze vagy harmadik személyekkel többszöröztesse.
  - 18 Mivel e kérelemnek első fokon lényegében helyt adtak, és másodfokon is helybenhagyták azt, az Ocilion felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz, az Oberster Gerichtshofhoz (legfelsőbb bíróság, Ausztria).
  - 19 E bíróság először is kifejti, hogy azt kell megállapítania, hogy a műsorok tartalmának online videófelvevő segítségével történő többszörözése az úgynevezett „magáncélú másolásra” vonatkozó kivétel alá tartozik-e, mind a telephelyi megoldás, mind a felhőalapú tárolási megoldás esetén.

- 20 E tekintetben úgy véli, hogy az a kérdés a döntő, hogy kinek tudható be valamely tartalomnak az Ocilion által szolgáltatott többszörözési eljárás keretében készített másolata. Így, ha az Ocilion jogosult a telephelyi rögzítési és videólejátszási művelet megszervezésére, a tartalom többszörözése neki tudható be, és kizárt az úgynevezett „magáncélú másolás” tekintetében eltérést engedő rendszer alkalmazása. Ha viszont az Ocilion csak tárolja a természetes személyek által készített másolatokat, és nem kínál tartalmak hozzáférhetővé tételére irányuló szolgáltatást, semmi nem zárja ki annak megállapítását, hogy a többszörözés a „magáncélú másolás” fogalmába tartozik.
- 21 A kérdést előterjesztő bíróság e tekintetben a 2017. november 29-i VCAST-ítéletre (C-265/16, EU:C:2017:913) hivatkozik, amennyiben ezen ítélet pontosítja, hogy az a körülmény, hogy az érintett személy magáncélú másolat készítéséhez többszörözésre alkalmas berendezésekkel, készülékekkel vagy adathordozókkal rendelkezik, nem érinti e másolat jogellenes jellegét. Az Ocilion által nyújtott szolgáltatás sajátosságaira, és különösen arra tekintettel, hogy e szolgáltatás messze meghaladja a tárolóhely-szolgáltató szolgáltatásait, ugyanakkor kétféle, hogy ez a megoldás az alapügyben releváns. Következésképpen a 2001/29 irányelv kijátszásának elkerülése érdekében e bíróság úgy véli, hogy annak meghatározásához, hogy magáncélú másolásról van-e szó, nem lehet azzal a formális kérdéssel foglalkozni, hogy ki kezdeményezi a másolatkészítést.
- 22 Másodszor, a kérdést előterjesztő bíróság arra vár választ, hogy az Ocilion által kínált telephelyi szolgáltatás a védelem alatt álló műsortartalomnak a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nyilvánosságához közvetítésének minősül-e, amelyért e vállalkozást kell felelősségre vonni.
- 23 E tekintetben rámutat egyrészt arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatából nem tűnik ki egyértelműen, hogy e rendelkezés hatálya alá tartoznak-e azok a cselekmények, amelyeket önmagukban nem kell közvetítésnek tekinteni, hanem csupán megkönnyítik a harmadik személy általi közvetítést. Másrészt úgy véli, hogy a 2017. június 14-i Stichting Brein ítéletből (C-610/15, EU:C:2017:456) eredő ítélkezési gyakorlatot pontosítani kell azon „megkerülhetetlen szerep” fogalmát illetően, amelyet a jelen esetben a szolgáltatónak kell játszania ahhoz, hogy megállapítható legyen, hogy az említett rendelkezés értelmében megvalósította a „nyilvánosságához közvetítést”.
- 24 E körülmények között az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1) Összeegyeztethető-e az uniós joggal az olyan nemzeti rendelkezés, amely a [2001/29] irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján lehetővé teszi az olyan kereskedelmi szolgáltató által rendelkezésre bocsátott online videófelvevő működtetését, amely:
- a) a műszakilag alkalmazott deduplikációs eljárás alapján nem készít minden egyes, felhasználó által kezdeményezett rögzítéskor a beállított műsortartalomról külön másolatot, hanem – amennyiben az érintett tartalom már egy másik, elsőként rögzítést kezdeményező felhasználó kezdeményezésére tárolásra került – a felesleges adattöbbszörözés elkerülése érdekében pusztán egy olyan hivatkozást tartalmaz, amely a következő felhasználó számára lehetővé teszi, hogy hozzáférjen a már tárolt tartalomhoz;
- b) visszajátszás funkcióval rendelkezik, amelynek keretében valamennyi kiválasztott műsorszolgáltató teljes televízió-műsorát folyamatosan rögzítik, és az hét napon keresztül lekérhető, amennyiben a felhasználó egy alkalommal az online videófelvevő menüjében az adott műsorszolgáltatónál a jelölőnégyzet bejelölésével kiválasztja a megfelelő opciót; és

- c) a felhasználónak (a szolgáltató felhőszolgáltatásának részeként vagy a szolgáltató által rendelkezésre bocsátott, teljes körű telephelyi (*on-premise*) IPTV megoldás keretében) a jogosult engedélye nélkül is hozzáférést biztosít a védelem alatt álló műsortartalmakhoz?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a »nyilvánossághoz közvetítésnek« a [2001/29] irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében foglalt fogalmát, hogy a nyilvánossághoz közvetítést azon teljes körű (telephelyi) IPTV megoldás kereskedelmi szolgáltatója végzi, amelynek keretében a szolgáltató a televíziós műsorok megtekintésére szolgáló szoftver és hardver mellett műszaki támogatást is nyújt, valamint a szolgáltatást folyamatosan testre szabja, a szolgáltatást azonban teljes egészében az ügyfél infrastruktúráján keresztül nyújtja, ha a szolgáltatás a felhasználónak nemcsak azon műsortartalomhoz biztosít hozzáférést, amelynek online felhasználásához a jogosult hozzájárult, hanem védelem alatt álló olyan tartalmakhoz is, amelyek esetében a megfelelő jogi engedély megadására nem került sor, és a szolgáltató
- a) befolyással lehet arra, hogy a végfelhasználó a szolgáltatáson keresztül mely televíziós műsorokat tudja fogni,
  - b) tudomása van arról, hogy a szolgáltatása védelem alatt álló műsortartalmak vételét is lehetővé teszi, a jogosultak hozzájárulása nélkül, azonban
  - c) nem reklámozza szolgáltatása jogellenes felhasználásának ezen lehetőségét, és ezáltal érdemben nem ösztönöz a termék megszerzésére, hanem éppen ellenkezőleg, a szerződéskötéskor jelzi ügyfeleinek, hogy személyesen kell gondoskodniuk a jogok megszerzéséről, és
  - d) tevékenysége révén nem nyújt konkrét hozzáférést olyan műsortartalmakhoz, amelyek a közreműködése nélkül nem, vagy csak nehezen lennének megtekinthetők?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

- 25 Első kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2001/29 irányelv 2. cikkét és 5. cikke (2) bekezdésének b) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a szerzőknek és a műsorsugárzó szervezeteknek a védelem alatt álló művek többszörözésének engedélyezésére, illetve megtiltására vonatkozó kizárólagos joga alóli kivétel hatálya alá tartozhat az a szolgáltatás, amelyet a televíziós műsorok online továbbközvetítésének üzemeltetője kínál kereskedelmi ügyfelek számára, és amely felhőalapú tárolási megoldás révén vagy a telephelyen rendelkezésre bocsátott szerveren alapuló megoldás révén e szolgáltatás végfelhasználóinak kezdeményezésére lehetővé teszi e műsorok folyamatos vagy egyszeri rögzítését, amennyiben a műsort kiválasztó első felhasználó által készített másolatot a szolgáltató mindazon, meghatározatlan számú felhasználó rendelkezésére bocsátja, akik ugyanazt a tartalmat kívánják megtekinteni.
- 26 Előljáróban emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak a rendelkezés általános nyelvhasználatban elfogadott szokásos jelentésének megfelelő szövegét, hanem szöveggörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek részét képezi (2023. május 4-i Österreichische Datenschutzbehörde és CRIF ítélet, C-487/21, EU:C:2023:369, 19. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 27 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében a tagállamok az ezen irányelv 2. cikkében szabályozott kizárólagos többszörözési jog alól kivételeket, illetve korlátozásokat állapíthatnak meg „bármely hordozóra természetes személy által magáncélra, kereskedelmi célt közvetlenül vagy közvetve sem szolgáló többszörözés tekintetében, feltéve, hogy a jogosultak méltányos díjazásban részesülnek”.
- 28 Mindenekelőtt, ami azt a kérdést illeti, hogy az olyan szolgáltatás, mint amelyről az alapügyben szó van, az említett irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében vett „többszörözésnek” minősül-e, a Bíróság megállapította, hogy e fogalmat tágan kell értelmezni, tekintettel mind az ezen irányelv (21) preambulumbekkezdésében kifejezett követelményre, amely szerint a belső piacon belüli jogbiztonság biztosítása érdekében a többszörözési jog hatálya alá tartozó cselekmények fogalmát tágan kell meghatározni, mind pedig az említett irányelv 2. cikkének szövegére, amely a többszörözés minősítése érdekében olyan kifejezéseket említ, mint „közvetett vagy közvetlen”, „ideiglenes vagy tartós”, illetve „bármely eszközzel vagy formában”. Ezenkívül a többszörözési jog hatálya alá tartozó cselekmények ilyen védelmének terjedelme ugyanezen irányelv elsődleges céljából is következik, amely magas szintű védelem létrehozása különösen a szerzők javára (2022. március 24-i Austro-Mechana ítélet, C-433/20, EU:C:2022:217, 16. pont).
- 29 Ezt követően, konkrétan az irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontjában szereplő, „bármely hordozóra (végzett) többszörözés” kifejezést illetően a Bíróság kimondta, hogy az magában foglalja a szerzői jogi védelem alatt álló művek biztonsági másolatainak magáncélú készítését egy olyan szerveren, amelyen a felhőalapú számítástechnikai szolgáltatás nyújtója tárhelyet bocsát a felhasználó rendelkezésére (2022. március 24-i Austro-Mechana ítélet, C-433/20, EU:C:2022:217, 33. pont).
- 30 Az említett irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt kivételre való hivatkozáshoz ugyanis nem szükséges az, hogy az érintett természetes személyek rendelkezzenek többszörözésre alkalmas berendezésekkel, készülékekkel vagy adathordozókkal. Az is lehetséges, hogy valamely harmadik személy többszörözésre irányuló szolgáltatást nyújt számukra, és ez képezi a szükséges ténybeli előfeltételét annak, hogy természetes személyek magáncélú másolatokhoz juthassanak (2017. november 29-i VCAST-ítélet, C-265/16, EU:C:2017:913, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 31 Végül hangsúlyozni kell, hogy amint az a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdése b) pontjának a jelen ítélet 27. pontjában ismertetett szövegéből kitűnik, e rendelkezés kizárólag akkor alkalmazandó, ha a többszörözéseket a természetes személy nemcsak magáncélra végzi, hanem úgy, hogy az nem szolgál kereskedelmi célt közvetlenül és közvetve sem.
- 32 Másodszor emlékeztetni kell arra, hogy a többek között a 2001/29 irányelv 5. cikkének (2) bekezdésében foglalt kivételeket és korlátozásokat illetően ezen irányelv 5. cikkének a (44) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy azok kizárólag olyan különös esetekben alkalmazhatók, amelyek nem sérelmesek a mű vagy más, védelem alatt álló teljesítmény rendes felhasználására, és indokolatlanul nem károsítják a jogosult jogok érdekeit.
- 33 Harmadszor, a Bíróság e tekintetben pontosította, hogy mivel a 2001/29 irányelv 5. cikkének (2) bekezdésében foglalt kivételek és korlátozások maguk is jogokat foglalnak magukban a művek vagy védelem alatt álló egyéb teljesítmények felhasználói javára, e rendelkezés hozzájárul ahhoz,

hogy megfelelő egyensúlyt biztosítson egyrészt a – maguk is tágan értelmezendő – jogosultak jogai és érdekei, másrészt e felhasználók jogai és érdekei között (lásd ebben az értelemben: 2019. július 29-i Spiegel Online ítélet, C-516/17, EU:C:2019:625, 54. pont).

- 34 Ugyanis, amint az a 2001/29 irányelv (31) preambulumbekzdéséből kitűnik, az ilyen méltányos egyensúly fenntartása éppen az ezen irányelv által megvalósított harmonizáció célja (lásd ebben az értelemben: 2021. június 22-i YouTube és Cyando ítélet, C-682/18 és C-683/18, EU:C:2021:503, 64. pont).
- 35 A fentiekre tekintettel kell meghatározni, hogy az Ocilion által kínálthoz hasonló szolgáltatás a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt, úgynevezett „magáncélú másolásra” vonatkozó kivétel hatálya alá tartozhat-e.
- 36 Legelőször is, az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban bemutatott nemzeti jogi háttérből kiderül, hogy az Osztrák Köztársaság élt a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontjában számára biztosított lehetőséggel, amikor az UrhG 42. §-ának (4) bekezdésében és 76a. §-ának (3) bekezdésében úgy rendelkezett, hogy bármely természetes személy magáncélú használatra, ha az közvetlenül és közvetve sem szolgál kereskedelmi célt, hordozókon a műről másolatot készíthet, vagy azokon rögzítheti a sugárzott műsort.
- 37 E tekintetben a 2017. november 29-i VCAST-ítéletből (C-265/16, EU:C:2017:913) az következik, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely lehetővé teszi valamely vállalkozás számára, hogy szerzői jogi védelem alatt álló művek magáncélú másolatairól informatikai rendszeren keresztül, felhőmegoldások formájában e vállalkozás aktív beavatkozását igénylő távrögzítő-szolgáltatást nyújtson magánszemélyek részére a jogosult engedélye nélkül.
- 38 A kérdést előterjesztő bíróságban ugyanakkor felmerül a kérdés, hogy ez az ítélkezési gyakorlat alkalmazható-e az Ocilion által nyújtott szolgáltatáshoz hasonló szolgáltatásra.
- 39 Az alapügyben nem vitatott, hogy az Ocilion olyan társaság, amely a szolgáltatásait kereskedelmi tevékenység keretében nyújtja. Következésképpen, mivel a jogi személyek mindenképpen ki vannak zárva az 5. cikk (2) bekezdésének b) pontjában foglalt kivétel kedvezményéből (2016. június 9-i EGEDA és társai ítélet, C-470/14, EU:C:2016:418, 30. pont), nem tekinthető úgy, hogy e vállalkozás a fenti kivétel hatálya alá tartozó másolatot készít.
- 40 Az Ocilion ugyanakkor azt állítja, hogy az általa kínált szolgáltatás olyan eszköz nyújtására korlátozódik, amely lehetővé teszi a végfelhasználók számára, hogy saját kezdeményezésükre és az általuk végzett beállításoktól függően a televíziós műsorokat felvételtől megtekintsék, tudván, hogy amennyiben a tartalmat az első végfelhasználó kiválasztja, az ennek során elkészült rögzítést a többi olyan végfelhasználó rendelkezésére bocsátják, aki ugyanezen tartalmat egy hivatkozási szám segítségével meg kívánja tekinteni. E vállalkozás ebből azt a következtetést vonja le, hogy a televíziós műsorok ilyen módon történő többszörözését minden egyes végfelhasználó magáncélra végzi, és az Ocilion által alkalmazott deduplikációs technikára tekintettel emiatt nem sérülnek indokolatlanul a kizárólagos jogok jogosultjainak jogos érdekei.
- 41 Ennélfogva azt kell meghatározni, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a televíziós műsoroknak az Ocilion által nyújtotthoz hasonló szolgáltatás általi deduplikációja az úgynevezett „magáncélú másolásra” vonatkozó kivétel hatálya alá tartozhat-e.

- 42 Először is, amint arra a főtanácsnok indítványának 36–38. pontjában rámutatott, az Ocilion által nyújtott szolgáltatáshoz hasonló szolgáltatást kettős funkció jellemzi. Ez ugyanis az IPTV megoldásán, azaz a televíziós műsorok egyidejű továbbközvetítésén alapul, amelyet e műsorok online rögzítésére szolgáló eszköz egészít ki. Mivel az online rögzítés az IPTV megoldás keretében továbbközvetített műsorokra vonatkozik, e szolgáltatás nem önálló, hanem szükségszerűen az e megoldás által biztosított egyidejű továbbközvetítési szolgáltatástól függ.
- 43 A továbbközvetített televíziós műsorok rögzítésének lehetősége ráadásul az alapügyben szereplőhöz hasonló szolgáltatás többletértékének minősül, mivel az érintett tartalmakhoz az egyidejű továbbközvetítésük feltételeitől eltérő feltételek mellett teszi lehetővé a hozzáférést.
- 44 Másodsor, az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy az Ocilion által kínált szolgáltatás olyan technikán alapul, amely az első felhasználó által készített másolatot az e szolgáltató által biztosított eszközök segítségével azon végfelhasználók rendelkezésére bocsátja, akik meg kívánják tekinteni a tartalmat. E körülmények között, bár kétségtelen, hogy maga a végfelhasználó állítja be a felvételeket, a rögzítésre és az így készült másolat hozzáférhetővé tételre irányuló szolgáltatás nem csupán a szolgáltató által biztosított eszközökön alapul, hanem – amint az az előző pontból kitűnik – egyben a kínált szolgáltatás fő jelentőségét is képezi.
- 45 E tekintetben az alapügyben szóban forgó deduplikációs technika segítségével olyan másolat készül, amely nemcsak az első felhasználó kizárólagos rendelkezésére áll, hanem arra is szolgál, hogy a szolgáltató által kínált rendszer segítségével hozzáférhető legyen meghatározatlan számú végfelhasználó – a hálózatüzemeltetők azon ügyfelei, akik számára az említett szolgáltató ezt a technikát rendelkezésre bocsátja – számára.
- 46 Ilyen körülmények között – a kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálatokra is figyelemmel – meg kell állapítani, hogy az Ocilion által kínálthoz hasonló szolgáltatás, amely meghatározatlan számú kedvezményezett számára teszi lehetővé a védelem alatt álló mű többszörözéséhez való hozzáférést kereskedelmi célból, nem tartozik a „magáncélú másolásra” vonatkozó, a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerinti kivétel hatálya alá.
- 47 Harmadszor, amint azt a főtanácsnok is kiemelte indítványának 42. pontjában, ezt a megállapítást nem kérdőjelezheti meg a technológiai semlegesség elve tiszteletben tartásának szükségessége sem, amelynek értelmében a törvénynek általánosan kell meghatároznia a személyek jogait és kötelezettségeit annak érdekében, hogy valamely technológia alkalmazását ne részesítse előnyben a másikkal szemben (lásd ebben az értelemben: 2022. március 24-i Austro-Mechana, C-433/20, EU:C:2022:217, 27. pont).
- 48 A Bíróság e tekintetben kiemelte, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikkének (2) bekezdésében foglalt kivételnek lehetővé kell tennie és biztosítania kell az új technológiák fejlesztését és működését, valamint megfelelő egyensúlyt kell biztosítania egyrészt a jogosultak, másrészt a védelemben részesülő művek azon felhasználóinak jogai és érdekei között, akik részesülni kívánnak az új technológiákból (2022. március 24-i Austro-Mechana, C-433/20, EU:C:2022:217, 26. és 27. pont).
- 49 Mindazonáltal, noha elfogadott, hogy a technológiai semlegesség elve megköveteli, hogy a szóban forgó rendelkezések értelmezése ne korlátozza az innovációt és a technológiai haladást (lásd analógia útján: 2021. április 15-i Eutelsat ítélet, C-515/19, EU:C:2021:273, 48. pont), ez nem változtat azon, hogy a jelen ítélet 46. pontjában tett megállapítás nem az alapügyben szóban forgóhoz hasonló szolgáltatás keretében alkalmazott többszörözési technológiától függ, hanem abból a körülményből következik, hogy a hálózatüzemeltetők által használt rendszer

kereskedelmi célból meghatározatlan számú személynek biztosít hozzáférést a rögzített műsorokhoz, az ilyen hozzáférés ugyanis indokolatlanul sértheti a jogosultak jogos érdekeit, így a „magáncélú másolásra” vonatkozó kivétel ilyen szolgáltatásra való alkalmazása sérthetné a szerzői jogok jogosultjainak és a felhasználóknak az érdekei közötti igazságos egyensúly fenntartására irányuló célkitűzést.

- 50 A fenti megfontolásokra tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2001/29 irányelv 2. cikkét és 5. cikke (2) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy nem tartozik a szerzőknek és a műsorsugárzó szervezeteknek a védelem alatt álló művek többszörözésének engedélyezésére, illetve megtiltására vonatkozó kizárólagos joga alóli kivétel hatálya alá az a szolgáltatás, amelyet a televíziós műsorok online továbbközvetítésének üzemeltetője kínál kereskedelmi ügyfelek számára, és amely felhőalapú tárolási megoldás vagy a szükséges, telephelyen rendelkezésre bocsátott hardvereken és szoftvereken alapuló megoldás révén e szolgáltatás végfelhasználóinak kezdeményezésére lehetővé teszi e műsorok folyamatos vagy egyszeri rögzítését, amennyiben a műsört kiválasztó első felhasználó által készített másolatot a szolgáltató mindazon, meghatározatlan számú felhasználó rendelkezésére bocsátja, akik ugyanazt a tartalmat kívánják megtekinteni.

A második kérdésről

- 51 Második kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az e rendelkezés értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítésnek” minősül-e a védelem alatt álló tartalmakhoz hozzáférést biztosító, online videórögzítési *on-premise* folyamat rendelkezésre bocsátása és karbantartása, amennyiben a szolgáltató bizonyos befolyást gyakorol azon tartalmak kiválasztására, amelyekhez a felhasználó hozzáférhet, ez utóbbi a szolgáltató közreműködése nélkül fér hozzá ezekhez a tartalmakhoz, és a szolgáltató, noha tudja, hogy szolgáltatása a szerzők hozzájárulása nélkül is felhasználható védelem alatt álló tartalmakhoz való hozzáférésre, nem reklámozza szolgáltatásának e jellemzőjét.
- 52 A 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok a szerzők számára kizárólagos jogot biztosítanak műveik vezetékes vagy vezeték nélküli nyilvánossághoz közvetítésének engedélyezésére, illetve megtiltására, beleértve az oly módon történő hozzáférhetővé tételt is, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg.
- 53 Amint azt a Bíróság több alkalommal kimondta, e rendelkezés alapján a szerzőket olyan preventív jellegű jog illeti meg, amely lehetővé teszi számukra, hogy megtiltsanak minden olyan nyilvánossághoz közvetítést, amelyet az esetleges végfelhasználók vagy kereskedelmi ügyfelek tervezhetnek (lásd ebben az értelemben: 2023. április 20-i Blue Air Aviation ítélet, C-775/21 és C-826/21, EU:C:2023:307, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 54 Mivel a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése nem határozza meg a „nyilvánossághoz közvetítés” fogalmát, annak jelentését és hatályát ezen irányelv célkitűzéseire és arra a kontextusra figyelemmel kell meghatározni, amelybe e rendelkezés illeszkedik (2023. április 20-i Blue Air Aviation ítélet, C-775/21 és C-826/21, EU:C:2023:307, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 55 E tekintetben a Bíróság kifejtette, hogy e fogalmat – amint azt az irányelv (23) preambulumbekzdése kiemeli – olyan tágan kell értelmezni, hogy lefedjen minden olyan nyilvánossághoz való közvetítést, amely nyilvánosság nincs jelen a közvetítés kiindulópontjával szolgáló helyszínen, és ily módon valamely műnek bármilyen ilyen jellegű vezetékes vagy vezeték nélküli közvetítését, illetve továbbközvetítését, ideértve a sugárzást is. Az irányelv (4), (9) és (10) preambulumbekzdéséből következően ugyanis annak fő célja, hogy a szerzők számára olyan magas szintű oltalmat hozzon létre, amely számukra megfelelő díjazást biztosít műveik felhasználása után, többek között a nyilvánossághoz közvetítés esetén (2023. április 20-i Blue Air Aviation ítélet, C-775/21 és C-826/21, EU:C:2023:307, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 56 Konkrétan, amint azt a Bíróság már többször kimondta, az ezen 3. cikk (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítés” fogalma két együttes elemet ötvöz, nevezetesen valamely mű közvetítésének cselekményét és annak a nyilvánossághoz való közvetítését, és e fogalom egyedi értékelést igényel (2023. április 20-i Blue Air Aviation ítélet, C-775/21 és C-826/21, EU:C:2023:307, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 57 A „közvetítési cselekmény” fogalmát illetően ki kell emelni, hogy e cselekmény a védelem alatt álló művek közvetítésének valamennyi formájára vonatkozik, függetlenül az alkalmazott technikai eszköztől és eljárástól (2017. november 29-i VCAST-ítélet, C-265/16, EU:C:2017:913, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 58 Ezenkívül a jelen ítélet 56. pontjában felidézett egyedi értékelés céljából több, nem önálló jellegű és egymástól függő, kiegészítő kritériumot kell figyelembe venni. Mivel e kritériumok különböző konkrét helyzetekben igen változó erősséggel lehetnek jelen, ezeket egyenként és egymással kölcsönhatásban is alkalmazni kell (2023. április 20-i Blue Air Aviation ítélet, C-775/21 és C-826/21, EU:C:2023:307, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 59 E szempontok közül a Bíróság a szolgáltató által játszott megkerülhetetlen szerepet és beavatkozásának szándékos jellegét emelte ki. E szolgáltató ugyanis „közvetítést” valósít meg akkor, amikor magatartása következményeinek teljes tudatában, közvetítőként jár el ügyfelei irányában a védelem alatt álló művet tartalmazó, sugárzott műsor hozzáférhetővé tételével, főként olyan esetben, amikor e beavatkozás hiányában ügyfelei nem tudnák a sugárzott művet élvezni (lásd ebben az értelemben: 2023. április 20-i Blue Air Aviation ítélet, C-775/21 és C-826/21, EU:C:2023:307, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 60 A 2001/29 irányelv (27) preambulumbekzdése viszont kimondja, hogy „[a] közvetítést lehetővé tevő, illetve azt megvalósító fizikai eszközök rendelkezésre bocsátása önmagában nem minősül az ezen irányelv értelmében vett közvetítésnek”.
- 61 A jelen ügyben, amint az a jelen ítélet 12. pontjában említésre került, az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy az Ocilion az *on-premise* megoldás segítségével biztosítja a hálózatüzemeltetőknek a szükséges hardvereket és szoftvereket, valamint műszaki segítséget nyújt azok karbantartásához.
- 62 Márpedig, amint arra a főtanácsnok indítványának 68–70. pontjában rámutatott, a szükséges hardver és szoftver szolgáltatója, illetve a végfelhasználók közötti kapcsolat hiányában az olyan szolgáltatás, mint amelyről az alapügyben szó van, nem tekinthető az Ocilion által végzett, a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett közvetítési cselekménynek.

- 63 Egyrészt ugyanis az Ocilionhoz hasonló szolgáltató nem biztosít védelem alatt álló műhöz hozzáférést a végfelhasználók számára. Kétségtől eltekintve biztosítja a hálózatüzemeltetők számára az e tekintetben szükséges hardvereket és szoftvereket, de kizárólag ez utóbbiak biztosítják a végfelhasználók számára a védelem alatt álló művekhez való hozzáférést.
- 64 Másrészt, mivel a hálózatüzemeltetők biztosítják a védelem alatt álló művekhez való hozzáférést a végfelhasználók számára a közöttük előzetesen kötött megállapodásoknak megfelelően, az e művekhez való hozzáférés biztosításához szükséges hardvereket és szoftvereket a hálózatüzemeltetők számára biztosító szolgáltató nem játszik a jelen ítélet 59. pontjában hivatkozott ítéletből eredő ítélkezési gyakorlat értelmében „megkerülhetetlen szerepet”, így nem tekinthető úgy, hogy a 2001/29 irányelv értelmében közvetítési cselekményt valósít meg. Ugyanis, bár e hardverek és szoftverek telephelyi megoldás keretében történő használata szükséges ahhoz, hogy a végfelhasználók felvételtől megtekinthessék a televíziós műsorokat, a Bíróság elé terjesztett iratokban szereplő információkból nem következik, hogy az e hardvereket és szoftvereket biztosító szolgáltató közreműködne abban, hogy a végfelhasználók számára hozzáférést biztosítson a védelem alatt álló művekhez.
- 65 Ebben az összefüggésben az, hogy az ilyen szolgáltató esetlegesen tud arról, hogy szolgáltatása felhasználható arra is, hogy a szerzők engedélye nélkül férjenek hozzá védelem alatt álló műsortartalmakhoz, önmagában nem elegendő annak megállapításához, hogy a 2001/29 irányelv 3. cikke értelmében közvetítési cselekményt valósít meg.
- 66 Végül az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból nem következik, hogy az Ocilion által nyújtott műszaki segítség túlmutatna a rendelkezésre bocsátott hardver, valamint szoftver karbantartásán és frissítésén, és lehetővé tenné e szolgáltató számára, hogy befolyásolja azon televíziós műsorok kiválasztását, amelyeket a végső felhasználó felvételtől megtekinthet.
- 67 A fenti megfontolásokra tekintettel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy nem minősül e rendelkezés értelmében vett „nyilvánosságához közvetítésnek” az, ha televíziós műsorok online továbbközvetítésének üzemeltetője kereskedelmi ügyfele számára biztosítja az ahhoz szükséges hardvereket és szoftvereket – ideértve a műszaki segítségnyújtást is –, amelyek lehetővé teszik ezen ügyfél számára, hogy saját ügyfeleinek felvételtől hozzáférést biztosítson online televíziós műsorokhoz, és még akkor sem minősül annak, ha ezen üzemeltetőnek tudomása van arról, hogy szolgáltatása felhasználható arra is, hogy védelem alatt álló műsortartalmakhoz a szerzőik engedélye nélkül férjenek hozzá.

A költségekről

- 68 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

- 1) Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkét és 5. cikke (2) bekezdésének b) pontját**

a következőképpen kell értelmezni:

nem tartozik a szerzőknek és a műsorsugárzó szervezeteknek a védelem alatt álló művek többszörözésének engedélyezésére, illetve megtiltására vonatkozó kizárólagos joga alóli kivétel hatálya alá az a szolgáltatás, amelyet a televíziós műsorok online továbbközvetítésének üzemeltetője kínál kereskedelmi ügyfelek számára, és amely felhőalapú tárolási megoldás vagy a szükséges, telephelyen rendelkezésre bocsátott hardvereken és szoftvereken alapuló megoldás révén e szolgáltatás végfelhasználóinak kezdeményezésére lehetővé teszi e műsorok folyamatos vagy egyszeri rögzítését, amennyiben a műsört kiválasztó első felhasználó által készített másolatot a szolgáltató mindazon, meghatározatlan számú felhasználó rendelkezésére bocsátja, akik ugyanazt a tartalmat kívánják megtekinteni.

2) A 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdését

a következőképpen kell értelmezni:

nem minősül e rendelkezés értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítésnek” az, ha televíziós műsorok online továbbközvetítésének üzemeltetője kereskedelmi ügyfelek számára biztosítja az ahhoz szükséges hardvereket és szoftvereket – ideértve a műszaki segítségnyújtást is –, amelyek lehetővé teszik ezen ügyfél számára, hogy saját ügyfeleinek felvételről hozzáférést biztosítson online televíziós műsorokhoz, és még akkor sem minősül annak, ha ezen üzemeltetőnek tudomása van arról, hogy szolgáltatása felhasználható arra is, hogy védelem alatt álló műsortartalmakhoz a szerzőik engedélye nélkül férjenek hozzá.

Aláírások